

Posudek oponentky

na rigorózní práci Mgr. Denisy Rajdové „Přeshraniční přeměny obchodních společností“

Rigorózní práce se zabývá velmi praktickým tématem, které není v české literatuře dostatečně zpracováno, resp. je zpracováno poměrně podrobně pouze z pohledu obchodního práva, nikoli z pohledu mezinárodního práva soukromého, který je logicky minimálně zčásti odlišný. Možnost přeshraničního přemístění sídla byla ve státě, který od šedesátých let vychází z inkorporačního principu, dána prakticky vždy, není to nic převratného, za co bychom mohli vděčit zákonu o přeměnách (ZPř) či novému občanskému zákoníku (OZ). To ovšem specialisty pouze na obchodní právo nepřesvědčí, protože ti budou postrádat konkrétní pravidla pro uskutečnění takových přesunů a změn.

Autorka přistupuje k tématu zejména z praktického hlediska, je zřejmé, že přeměnám rozumí a má s nimi patrně i osobně praktické zkušenosti. Téma rigorózní práce proto velice vítám.

Rigorózní práce je vhodně systematicky uspořádána, sestává ze čtyř kapitol, dále vnitřně rozčleněných, jimž předchází Úvod, a po nichž následuje Závěr. Autorka se v práci zaměřuje, jak uvádí na s. 5, předně na mobilitu společností v rámci EU, posléze na otázky společné všem přeměnám, poté na konkrétní typy přeměn podle českého zákona a nakonec na motivaci k uskutečňování přeměn. V práci je přihlíženo i k aspektům ekonomickým – účetním a daňovým, což je třeba vysoce ocenit.

První kapitola vysvětluje svobodu usazování z hlediska teoretického, dále pak v rámci EU a v USA. Na s. 3 se uvádí výraz „přeměnově-přátelské státy“ – v čem spatřuje autorka podstatu a obecný význam takové přátelské orientace? Ke s. 6 – upozorňuji na to, že v Maďarsku neplatí teorie sídla. Ke s. 8 poznámka 15, to jsou ustanovení ZMPSP, která již neplatí. Druhá kapitola se věnuje vývoji přeměnového práva. Dotaz ke s. 24 poslední

odstavec: jak si autorka vysvětluje odlišné pojetí přeměny v zákoně o trestní odpovědnosti právnických osob a jak by se postavila k otázce, zda se ustanovení týká i případu v tomto zákoně výslovně nezmíněného? Třetí kapitola uvádí typologii přeshraničních přeměn, tuto kapitolu hodnotím obzvlášť pozitivně, kdy autorka se zabývá podrobně jednotlivými typy přeměn podle ZPř, tedy přemístěním sídla, fúzí, rozdělením a převodem jmění. Ke s. 48: nerozumím větě začínající „Dále pak ZPřemakoval své..“ Na s. 53 oceňuji výborné shrnutí judikatury Soudního dvora EU. Ke s. 60: souhlasím s autorkou, že ZPř nezakazuje mimounijní přeměnu, vždyť vycházíme z inkorporačního principu. Ale je to dost obtížná otázka pro řadu členských států EU, které vycházejí z principu sídla a které se dnes snaží omezit jednotnou kolizní úpravu práva společností, která se připravuje, jen na teritorium EU. Ke s. 70: autorka by měla blíže vysvětlit svůj názor na sjednocení účinků fúze při zápisu do OR. Čtvrtá kapitola se zamýšlí nad motivací přeshraničních přeměn, také tato kapitola má výbornou úroveň. Souhlasím i se Závěry autorky. Mám ještě obecný dotaz: autorka často argumentuje přímo ustanoveními směrnice a nikoli přímo implementovanou úpravou. Co když nebude některé ustanovení směrnice řádně provedeno, jak se bude postupovat?

Rigorózní práci hodnotím velmi pozitivně, téma je obtížné a není mi známo, že by bylo v naší současné literatuře takto komplexně zpracované. Autorka používá literaturu českou i zahraniční, včetně judikatury. Při ústní obhajobě by se měla vyjádřit k naznačeným otázkám.

Práci plně doporučuji k ústní obhajobě a navrhuji, aby po úspěšné obhajobě a úspěšném vykonání rigorózní zkoušky byl Mgr. Denise Rajdové přiznán akademický titul JUDr.

V Praze dne 15. 10. 2016

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.